

מ"ת 41659/03/23 - מדינת ישראל נגד סעיד אל חוסה (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 41659-03-23 מדינת ישראל נ' אל חוסה(עציר)

בפני	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליאת לוי סיגל ורפאל אביב
המבקשת	
נגד	
המשיב	סעיד אל חוסה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ויקטור אוזן ואסתר בר ציון

החלטה

לפניי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

1. כנגד המשיב הוגש (ביום 19.3.2023) כתב אישום על פיו המשיב, בצוותא חדא עם אחרים, ייבא כלי נשק, אביזרים לנשק ותחמושת בלא רשות על פי דין ונשא והוביל אותם בלא רשות על פי דין.

על פי כתב האישום, המשיב קשר קשר עם שלושה אחרים - חאמד סדאן, פאדל אלעודאת וזיד אבו קרינאת - וכן עם אנשים בירדן שזהותם אינה ידועה, לבצע פשע - לייבא כלי נשק מירדן לישראל. סעיפי האישום הם:

עבירות נשק (ייבוא נשק ותחמושת) - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין");

עבירות נשק (נשיאה והובלת נשק ותחמושת) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין.

2. על פי כתב האישום, ביום 19.6.2022 בשעות הערב, נסעו שלושת האחרים (חאמד, פאדל וזיד) לעבר גבול ישראל-ירדן ברכב מסוג מיצובישי. המשיב נסע לעבר הגבול ברכב מסוג סובארו, השייך לבנו.

בדרכם לגבול, בסמוך ליישוב נאות הכיכר, פאדל וזיד יצאו מרכב המיצובישי והחלו בהליכה רגלית לעבר הגבול, תוך שהם מדווחים טלפונית על התקדמותם לחאמד ולמשיב, אשר נותרו בכלי הרכב. בהגיעם אל הגבול, השליכו להם השותפים הירדניים תיקים הנושאים כלי נשק כמפורט להלן:

תיק שהכיל רובה סער M16 קצר ומחסנית תואמת, שישה אקדחים מסוג זיגזאוור, אקדח מסוג JAWS ו-14 מחסניות לאקדח;

עמוד 1

שק לבן עטוף בבד שהכיל שני רובי סער M16 ושתי מחסניות;

תיק שהכיל שני רובי סער M16 ארוך, רובה בלגי ותשעה כדורים בקוטר של 5.56 מ'.

השניים לקחו את התיקים והחלו בריצה לשטח ישראל. הם הבחינו בשוטרים אשר ארבו להם במקום וצעקו להם לעצור. פאדל נעצר במקום על ידי השוטרים. זיד השליך על הקרקע את התיקים שנשא והחל להימלט בריצה, הוא נתפס על ידי השוטרים לאחר כ-150 מטרים.

המשיב וחאמד, אשר כל אותה עת שהו באזור ים המלח והמתינו לפאדל וזיד, חשדו כי הם נעצרו והחלו בהימלטות בכלי הרכב מהמקום. חאמד נעצר בדרך על ידי משטרת ישראל, והמשיב נמלט ונעצר אחרי 9 חודשים.

להשלמת התמונה יצוין כי שלושת המעורבים האחרים הורשעו בעבירות אשר יוחסו להם ונגזר עונשם (ת"פ 28796-07-22).

3. עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים - היא הבקשה שלפניי.

על פי הבקשה, בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ובין היתר דוחות השוטרים אודות מעצרו של שותפיו של המשיב; שיחות בעלות תוכן מפליל שנקלטו בהאזנות סתר, בהן המשיב נשמע משוחח עם השותפים במהלך ההברחה; דוחות העוקבים שראו את המשיב ברכב בסמוך לפני ההברחה ולאחר ההברחה נמלט הרכב מהשוטרים בסמוך למקום ההברחה.

על פי הבקשה, המשיב בחקירתו הכחיש את המיוחס לו, וטען שבמשך 11 חודשים הוא היה בשטח עם הגמלים ולא הגיע הביתה. נמסר כי לאחר שהוטחו בו הראיות המפליליות, שמר המשיב על זכות השתיקה.

לטענת המבקשת, כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו- 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), שכן מדובר בעבירת ביטחון. נטען גם לעילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, שכן המשיב בצוותא חדא עם אחרים ותוך התארגנות מורכבת, ייבא לישראל כמות גדולה של כלי נשק מסוגים שונים. בנוסף נטען לעילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, משום שהמשיב היה בבריחה במשך תשעה חודשים, וקיים יסוד סביר לחשש שאם ישוחרר ינסה לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין.

המבקשת מוסיפה וטוענת כי למשיב עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות בעבירות ייבוא, סחר והחזקת סמים מסוכנים, קשירת קשר לפשע, הפרעה לשוטר, הברחת טובין ועוד.

נוכח כל האמור, טוענת המבקשת כי אין חלופה שיש בה כדי להבטיח את מטרות המעצר ועל כן יש לעצור את

המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

4. לאחר שבעה דיונים בהם עתרו הצדדים לדחיות הדיון, בין היתר לצורך לימוד חומר החקירה, לצורך קיום משא ומתן בהליך העיקרי ולצורך העברות חומרי חקירה לב"כ המשיב, ביום 31.7.2023 התקיים לפניי דיון בבקשה.

בדיון טענה ב"כ המבקשת כי קיימת עדות עוקב שמזהה את המשיב כמי שנוהג ברכב על פי תמונה. כן טוענת ב"כ המבקשת כי קיימות האזנות סתר רבות שמעידות על תקשורת בין המשיב (שבעבר נקרא נאסר) לבין חאמד. נטען כי השיחות מתחילות כמה ימים לפני האירוע ונמשכות עד ליום 20.6.2022, כשהאחרים כבר נעצרים. נטען כי מהשיחות עולה שיח ברור לעניין המועדים של העסקה, לעניין תוואי השטח, לעניין מטוס תצפית שהועלה לשמיים לצורך מעקב אחר העסקה, ויש שיח ער אחרי המעצר של השניים, בנסיון להבין מה קורה. נטען כי יש פלטי שיחות של המשיב עם חאמד, עם התאמה לזמן של האזנות הסתר.

המבקשת מוסיפה וטוענת כי בשיחות קודמות לאירוע, מיום 20.3.2022 (מסומנת 2022-354502) המשיב מזדהה בשמו, וכן בשיחות נוספות. נטען כי לכך מצטרף דוח זיהוי קולות והשוואת קולות שמזהים את המשיב, באופן שמשלים את העובדה שנתפס סים ברכב של חאמד והמספר שנתפס אצל המברייחים - 488. במספרים אלה, נטען, מתקבלות השיחות, ויחד עם השוואת הקולות וזיהוי המשיב שקושר את עצמו, מתקבלת התמונה שקושרת את המשיב לאירוע.

5. ב"כ המשיב סבורה כי יש לדחות את בקשת המעצר, בהעדר ראיות לכאורה.

בדיון לפניי טענה ב"כ המשיב כי אין בידי המבקשת ראיות לכאורה לכך שהמשיב קשור לאירוע העברת הנשק. נטען כי מדובר בראיות נסיבתיות שבנויות מבסיס מרכזי והוא האזנות הסתר, וטענה לגבי זיהוי קולות.

נטען כי הרכב הרשום על שם בנו של המשיב נצפה ביום האירוע בשעה 17:00 בסמוך למתחם קניות בדימונה. לאחר מכן הוא נצפה בשעת חצות נוסע בכביש בדרום הארץ. ראיות אלה אינן ממקמות את המשיב במקום האירוע של הברחת הנשקים ואינן קושרות אותו אליו.

באשר להאזנות הסתר, טוענת ב"כ המשיב כי הצו לימים 19.6.2022 ו-20.6.2022 אינו קביל כלפי המשיב. בנוסף נטען כי לא ניתן לקשור את השיחות למשיב.

עוד נטען כי קיים צו האזנת סתר (מס' 180/22) שניתן אמנם על שם המשיב ביום 16.3.2022, על מספר טלפון שמסתיים בספרות 505, אך לא הוכח בשלב זה כי המשיב הוא זה שמדבר במספר הטלפון הזה. נטען כי מעמדה זו התקבלו רק שתי שיחות (שיחה מס' 4 ושיחה מס' 214), ואין בהן שום דבר מפליל, השיחות הן מחודש מרץ 2022 ולא נעברה אז שום עבירה.

לטענת ב"כ המשיב, ביום 13.4.2022 הזמינה משטרת ישראל את המשיב לחקירה בימ"ר, שם, כך היא

משערת, הבינו כי זה לא הקול שלו בהקלטות של שיחה 4 ושיחה 214, אבל לא עושים עם זה כלום.

ב"כ המשיב טוענת כי המבקשת מנסה לקשור מספר טלפון נוסף למשיב (מס' המסתיים ב-448), כיוון שזה סים שנתפס ברכב המיצובישי שנראה בורח הרחק מנקודת ההברחה. אולם, נטען, זה מספר שיוחס לפאדל ולא למשיב. נטעם כי האזנת הסתר לא הייתה על המשיב אלא על פאדל.

באשר להשוואת הקולות שביצעה המבקשת, נטען כי השוואת הקול היא ביחס לשיחה 4 ושיחה 214. התמלולים של שיחות אלה נעשו על ידי שני מאזינים שונים. בכל אחת מהשיחות הדובר מזדהה באופן שונה (הגם שיש קווי דמיון). השיחות הן בשפה הערבית לנייד שלא נתפס ואין שום אסמכתא למי הוא שייך, אין בעלות על המספר. נטען כי השוואת הקול לשיחות 4 ו-214 נעשתה על בסיס משפטים קצרים, בעוד שהיא אמורה להיעשות על בסיס משפטים ארוכים רבי מלל. ב"כ המשיב מביעה פליאה על כך שלא נעשתה השוואה בין קולו של המשיב בחקירה לבין השיחות המפלילות, והמדינה הסתפקה בהשוואה מול הקול בהקלטות מחודש מרץ שבהן אין שום דבר מפליל, ואין וודאות כי המשיב הוא הדובר בהן.

דין והכרעה

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת חומרי החקירה, באתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה ולעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

סעיף 21 לחוק המעצרים מונה שלושה תנאים מצטברים למעצרו של אדם עד תום ההליכים והם: קיומן של ראיות לכאורה; קיומה של עילת מעצר; והעדר אפשרות להשיג את עילת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה.

לצורך בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב של מעצר עד תום ההליכים יש לבחון האם יש בראיות הגולמיות פוטנציאל הוכחתי המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה. כאשר מדובר בראיות נסיבתיות, צריך שאלו יהיו בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר קיומו של סיכוי סביר להרשעה. בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת הנכונות של בית המשפט לשקול חלופת מעצר מתקיימת "מקבילית כוחות": ככל שעוצמת הראיות תגבר, תקטן הנכונות לבחון חלופת מעצר, ולהפך (בש"פ 492/21 זיאד עזמה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.2.2021)).

7. במקרה שלפניי, מצאתי כי יש בראיות שהציגה המבקשת כדי לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה שבכוחן לבסס, בשלב זה, סיכוי סביר להרשעה.

עיקר המחלוקת בין הצדדים נסובה על זיהויו של המשיב בשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר בקשר

לאירוע. הראיות המרכזיות בתיק הן הקלטות שיחות הנחזות להיות שיחות שביצע המשיב עם יתר המעורבים בפרשה, בימים שקדמו לאירוע ובמהלך אירוע ההברחה עצמו.

על מספר הטלפון ששייך למשיב (על פי השיחות מחודש מרץ 2022) ועל מספרים ששייכו למעורבים האחרים בפרשה, ניתנו צווים להאזנות סתר.

בחודש מרץ 2022, כשלושה חודשים טרם האירוע נשוא כתב האישום, הזדהה המשיב בשמו המלא בשתי שיחות טלפון (שיחה מיום 20.3.2022 מספר שיחה 4, ושיחה מיום 24.3.2022, מספר שיחה 214). ההבדלים הקלים באופן בו ביטא את שמו, אם בכלל ישנם הבדלים, הם שוליים. בשיחה אחת נאמר "אבו עודה נאסר אל חוסה". בשיחה השניה נאמר "נאצר אל חוסי". ההבדל בין "נאסר" ל"נאצר" ובין "חוסה" ל"חוסי" הוא לכאורה הבדל של אופן התעתיק לעברית ולא מעבר לכך, והוא עשוי להיות מוסבר בכך שהתמלול נעשה על ידי שני מתמללים שונים. אכן, באחת השיחות הדובר השתמש גם בכינוי "אבו עודה" אך לא מדובר בהבדל מהותי הגורע משמעותית מתוקף הזיהוי.

שיחות אלה שימשו בסיס לזיהויו הקולי של המשיב, כדובר בשיחות המפלילות סביב אירוע ההברחה.

על פי תמלולי השיחות מיום אירוע ההברחה (ומהימים שקדמו לו) נשמעו המשתתפים בהאזנות הסתר מתכוננים לאירוע ונשמעים מדברים אחד עם השני בשיחות רבות במהלך האירוע. על פי תמלולי השיחות, השותפים נשמעים מתכוננים את מקום הירידה אל הגבול ומתארים את מיקומם בזמן אמת, את מיקום התיק שבו, כך נראה, נמצאו הנשקים, מתארים את בדיקת המקום, ומשוחחים על כך ששומעים את כלי הטיס שאיתר אותם. כן נשמעו שיחות של המשיב, לכאורה, עם יתר השותפים בשעת האירוע, בהן הוא מכוון אותם למיקום המדויק בגבול לצורך הברחת הנשקים. נשמעו גם שיחות בין המשיב לבין חמאד (שהמתין ברכבו) לאחר אירוע ההברחה וככל הנראה לאחר מעצרו של יתר השותפים, בהם אמר לכאורה המשיב לחמאד להתקשר ליתר המשתתפים, ולאחר זמן מה, כשלא שמעו מהם, אמר לו לנסוע מהמקום "ואם יצאו בשלום יתקשרו הם".

8. ב"כ המשיב לא חלקה על כך שתוכן השיחות מפליל את הדוברים. היא לא חלקה גם על עצם התרחשות אירוע ההברחה, במעורבות האחרים באירוע. המחלוקת היא בשאלה האם קיימות ראיות לכאורה כי הדובר בשיחות המפלילות, הוא אמנם המשיב.

ביום 13.3.2023, לאחר מעצרו של המשיב, בוצעה כאמור השוואה בין קולו של המשיב בחקירה לבין קולו של הדובר בשיחה מס' 4 ושיחה מס' 214 מחודש מרץ 2022. ההשוואה בוצעה ע"י רס"ב נאיל אבו רביע, והוא מצא, לפי מיטב נסיונו, כי הקול זהה (סעיף ז' למזכר מיום 13.3.2023. רס"ב נאיל אבו רביע גם קבע כי כלל השיחות בהן זוהה המשיב על פי קולו (לרבות השיחות המפלילות) הן בהתבסס על שיחה מס' 4 ושיחה מס' 214 ממרץ 2022 (סעיף ג' וד' למזכר). וכך נכתב במסמך השוואת הקולות:

"בתאריך 13/3/2023 ביצעתי השוואת קולות בעמדת האזנת הסתר הבאה..."

עמוד 5

א. בשיחות הבסיס לזיהוי:

(1) מספר שיחה: 4.

(2) מספר שיחה: 214.

ב. לציין כי במהלך האזנת הסתר, הנדון: נאסר אלחוסה, זוהה על פי רוב בשם: נאסר אלחוסה.

ג. כלל השיחות בהן זוהה הנדון על פי קולו, הינן בהתבסס על שיחות הבסיס לזיהוי המפורטות בסעיף א'.

ד. בשיחות מעמדות האזנת סתר אחרות בהן זוהה הנדון על פי קולו, הינן בהתבסס על שיחות הבסיס לזיהוי המפורטות בסעיף א'.

ה. בדיסק חקירה: "דיסק חקירה סעידי אלחוסה 8.3.23 290846" הנחקר מזדהה בשם: נאסר/ סעידי.

ו. תמליל זיהוי מקטע זיהוי הנחקר בחקירה:

החוקר - נאסר או סעידי איך אני חוקר אותך? אני מכיר אותך נאסר.

נאסר - אתה מכיר אותי נאסר וסעידי.

החוקר - אני מכיר אותך נאסר, נישאר נאסר כי ב2008 היית נאסר.

נאסר - כן.

ז. בהשוואת קולות שביצעתי בין קולו של הדובר בשיחות המפורטות בסעיף א'

אשר זוהה, על פי רוב, במהלך ההאזנה בשם: נאסר אלחוסה, לבין קולו של

הנחקר בדיסק החקירה: "דיסק חקירה סעידי אלחוסה 8.3.23 290846"

המפורט בסעיף ה', מצאתי למיטב נסיוני, כי הקול זהה".

9. ההתבססות על "שיחות הבסיס" מחודש מרץ 2022, בהן מזדהה המשיב בשמו המלא, מובנית ומתבקשת, בכל הנוגע לתקופה שקדמה למעצרו של המשיב. בתקופה זו אין בידי גורמי החקירה הקלטה "רשמית" של המשיב בפני רשויות המדינה.

לאחר מעצרו של המשיב וחקירתו המוקלטת, יש בידי גורמי החקירה הקלטה שבה המשיב הוא בוודאות הדובר. בשלב זה ניתן היה, כך נראה, לערוך השוואה ישירה בין קולו של המשיב בחקירה לבין קולו של הדובר בשיחות המפלילות. לא עלה בידי להבין, לא במהלך הדיון ולא בעת העיון בתיק החקירה, מדוע הדבר לא נעשה. על פניו, מדובר בפעולת חקירה שאינה מורכבת, שיכולה להרים תרומה לאחת הסוגיות הראייתיות המרכזיות בתיק. אוסיף כי מעבר להשוואת קולות שנעשית בידי אדם, ניתן לבצע השוואת קולות במעבדת זיהוי קולות במטה הארצי. השוואה כזו יכולה גם היא לתרום למידת הוודאות באשר לזיהוי המשיב.

ואולם, גם אם לא נעשו כל פעולות החקירה אפשריות לוודא את זיהוי של המשיב כדובר בשיחות המפלילות, די בחומר הראיות הקיים בתיק כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה, ברף הנדרש בשלב זה של הליך המעצר (ר' בש"פ 492/21 שלעיל). בנסיבות העניין, טענות לגבי מחדלי חקירה בנושא השוואת הקולות, מקומן להתברר בהליך העיקרי.

10. יצוין כי נוסף לשיחות המפלילות, קיימות ראיות נסיבתיות נגד המשיב. הרכב של בנו נצפה ביום אירוע ההברחה (19.6.2022) בשעה 17:13 במתחם קניות ליד דימונה. המשיב זוהה על פי תמונה ולבוש כהה, כמי שעמד לידי הרכב בחניית הרכב במתחם. המשיב, יחד עם אחר, עלו לרכב ונסעו מדימונה לכיוון צומת צפית.

הרכב של בנו של המשיב נצפה בשנית מספר שעות לאחר מכן, בשעת מעצר יתר המעורבים באירוע, כשהוא מבצע בריחה בסמוך למקום האירוע (דו"ח פעולה מאת רס"ר נבו אסולין מיום 20.6.2022, דו"ח פעולה מאת חן מישלי מיום 20.6.2022 ודוח פעולה מאת גל גבאי מיום 20.6.2022). המשיב אישר בחקירתו במשטרה כי הוא נוהג להשתמש ברכב של בנו (חקירת המשיב במשטרה מיום 8.3.2023 שורות 114-115).

לבסוף, יצוין כי המשיב לא שיתף פעולה בחקירתו ושתק בחלקים נרחבים ממנה.

נוכח כל האמור, מצאתי כי מתקיימת הדרישה לראיות לכאורה.

11. מכאן לעילות המעצר והאפשרות לחלופת מעצר.

סעיף 21 לחוק המעצרים, שכותרתו "מעצר לאחר הגשת כתב אישום", מורה כך:

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;
(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

...

(2) עבירת ביטחון כאמור בסעיף 35(ב).".

בהתאם לאמור, עבירות הנשק בהן מואשם המשיב מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית. בית המשפט העליון עמד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מעבירות נשק. נפסק כי נקודת המוצא היא שמי שהואשם בעבירות מסוג זה, וקיימות נגדו ראיות לכאורה - יעצר מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. רק בהתקיים

נסיבות חריגות, תוכל חלופת מעצר לאיין מסוכנות זו (בש"פ 5385/23 סארי משלב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.7.2023)).

במקרים בהם בית המשפט סבור כי כל חלופת מעצר לא תסכון, אין טעם בפנייה לשירות המבחן (בש"פ 3428/23 כוסאי אברהם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.5.2023)).

12. במקרה שלפניי, כתב האישום מייחס למשיב עבירות נשק המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית כנגדו. כנגד המשיב עומדות טענות חמורות להברחת נשקים בכמות רבה מגבול ירדן לישראל. על פי השיחות שנקלטו בהאזנות הסתר, המשיב, לכאורה, ניהל ופיקח על מבצע הברחת הנשק. הוא מסר לאחרים את מיקום הנשקים על הגבול, אמר להם מתי לצאת ומה לעשות בשעת ההברחה, והמתין להם עד לתום המבצע. יתר המעורבים אכן הצליחו להעביר את הנשקים מעבר לגבול, אולם נתפסו בסמוך לכך.

מדובר בעבירות חמורות ובמעשים חמורים המצביעים על מסוכנות רבה כלפי הציבור. המסוכנות מתחזקת נוכח הארגון, התחכום והתעוזה הגבוהים של המשיב ושותפיו בהכנה ובביצוע של מבצע ההברחה. מהשיחות עולה כי המשיב והאחרים פעלו בצורה מתוכננת ומאורגנת, תוך שימוש בציוד הסוואה ושפה מקודדת, ומתוך היכרות טובה עם השטח.

13. לא מצאתי כי בעניינו של המשיב קיימת חלופה, מלבד מעצר מאחורי סורג ובריח, חלופה אשר תמלא אחר תכליות המעצר תוך הפחתת הפגיעה בחרותו של המשיב.

מעבר למסוכנות הגבוהה הנלמדת מעבירות הנשק המיוחסות למשיב בכתב האישום, יש לזכור כי המשיב נמלט, לכאורה, מהשוטרים בשעת האירוע. הוא לא אותר במשך חודשים ארוכים ולבסוף נתפס רק ביום 8.3.2023. עובדה זו מקימה חשש ממשי להימלטות המשיב מן הדין וחשש לשיבוש הליכי משפט, לו ישוחרר לחלופת מעצר או למעצר באיזוק אלקטרוני. התחכום הרב מצד המשיב, שבא לידי ביטוי במעורבותו הפעילה "מרחוק" במבצע ההברחה, ומבלי לחשוף את זהותו, מקימים חשש למעורבות בפעילות עבריינית "מרחוק" בזמן שהייה במעצר בית או באיזוק אלקטרוני.

על כל אלה מתווסף העבר הפלילי המכביד של המשיב, הכולל הרשעות בעבירות ייבוא, סחר והחזקת סמים מסוכנים, קשירת קשר לפשע, הפרעה לשוטר והברחת טובין.

סוף דבר - הבקשה מתקבלת.

המשיב ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, י"ט אב תשפ"ג, 06 אוגוסט 2023, בהעדר

הצדדים.

עמוד 8

